کتاب انزله المظلوم لمن آمن بالله المهیمن القیوم لتجذبه نفحات الوحی...

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

رقم (20) - من آثار حضرت بهاءالله - کتاب اشراقات - صفحه 237 - 243

(20)

صحیفة الله المهیمن القیوم

هو المعزی المشفق الکریم

کتاب انزله المظلوم لمن آمن بالله المهیمن القیوم لتجذبه نفحات الوحی الی الافق الاعلی و تؤیده علی الاستقامة علی هذا الامر الذی به ذابت الاکباد و اضطربت القلوب الا من شآء الله رب العرش و الثری و مقصود ما کان و ما یکون یا ایها الناظر الی افق الظهور اسمع ما ینطق به مکلم الطور فی هذا المقام المحمود انه لا اله الا هو الواحد المقتدر العزیز الودود انا ذکرناک و اباک من قبل بما یبقی به ذکرکما فی عوالم الملک و الملکوت ایاک ان تحزنک حوادث الدنیا او تخوفک ضوضآء الوری او تمنعک شبهات الذین کفروا بالشاهد و المشهود ضع القوم و ما عندهم بقدرة من عندنا و خذ کتاب الله بقوة لا تمنعک الجنود و الصفوف کذلک دارت افلاک الحکمة و البیان امرا من لدی الحق علام الغیوب انا اردنا ان نذکر فی هذا الحین من صعدالی الرفیق الاعلی ان ربک هو المقتدر علی ما یشآء بقوله کن فیکون یا قلمی الاعلی اذکر من اتخذ لنفسه سبیلا الی الله مالک الوجود و آمن به

اذ ارتفع الندآء بين الارض و السمآء و شرب رحيق البيان من كأس عطآء ربه مالک الغيب و الشهود يا رجب قبل علی عليک بهآء الله و عنايته و رحمته و فضله تسمع و تری ذکرک من قلم القدم فی هذا السجن الاعظم و استوآء المظلوم عليه بما اکتسبت ايادی الذين کفروا بالله و آياته و انکروا حجته و نقضوا عهده بما اتبعوا کل جاهل مردود اشهد انک اقبلت اليه اذ اعرض عنه کل غافل محجوب طوبی لک بما تحرک علی ذکرک لسان العظمة فی هذا المقام الذی يطوفه الملأ الاعلی ثم ملئکة مقربون اشهد انک تمسکت بحبل الامر بحيث ما منعتک حوادث العالم و لا اعراض الذين اعرضوا عن الذی نطق فی کل شأن انه لا اله الا هو العزيز المحبوب انت الذی ما خوفتک جنود الامرآء و لا شبهات العلمآء و لا اشارات الفقهآء قد اقبلت و سمعت ما سمعه ابن عمران فی طور العرفان و وفيت بعهد الله و ميثاقه و اعترفت بما انزله فی کتابه نعيما لک يا ايها المتوجه الی انوار الوجه و الناطق بثنآئی بين العباد و المتشبث بذيلی و المتمسک بحبلی الممدود انت الذی ما اضعفتک قوة القوم نطقت فی سر السر بما لا اطلع عليه الا الله ربک و شهدت بما شهد به المقصود و فزت بما لا فاز به الاولون الا من شآء الله رب البيت المعمور البهآء المشرق من افق سمآء العطآء و النور اللائح من شطر البقآء و العرف المتضوع من قميص عناية ربک مولی الوری عليک يامن فزت بعرفان الله اذ منع عنه الاحزاب طوبی لک و نعيما لک و لمن يذکرک بما نزل فی هذا الحين من لدی الله مالک الرقاب نسئل الله تبارک و تعالی ان ينزل عليک فی کل الاحيان رحمة من عنده و نفحة من نفحات قميصه انه هو المقتدر العزيز الوهاب

بلسان پارسی ندای مظلومرا بگوش جان اصغا نما شاید موفق شوی بر خدمت امر و اهل ارض را از اوهام قبل حفظ نمائی شاید انوار نیر اتفاق از آفاق قلوب عباد اشراق نماید و کل فائز شوند بانچه که از برای ان از عدم بوجود آمده‌اند یک کلمه لوجه الله ذکر میشود که شاید سدی شود ما بین مظاهر اوهام و مطالع نیر ایقان و ادراک نمایند انچه را که سبب حفظ نفوس است از ظنون غافلین و شبهات ملحدین و نعاق ناعقین چه مقدار نفوس از علما و عرفا و فقها که در قرون و اعصار بذکر حق مشغول و ظهور نیر اعظم را بکمال عجز و ابتهال از غنی متعال مسئلت مینمودند در اسحار عبرات نازل و زفرات متصاعد و چون ایام ظهور باراده حق جل جلاله ظاهر و آفتاب حقیقت از افق سماء مشیت الهی مشرق کل معرض و باعراض اکتفا نکردند تا انکه سدره مبارکه را باسیاف اوهام قطع نمودند و حال علمای ایران بر منابر من غیر ستر و حجاب حق را لعن مینمایند عمل نمودند آنچه را که هیچ حزبی از احزاب عالم عمل ننمود بشنو ندای مظلومرا و بر امر قیام نما قیامیکه اضطراب ان را اخذ ننماید و در اعمال و افعال و اقوال حزب قبل تفکر کن انه یؤیدک و یوفقک علی التمسک بصراط الله المستقیم و نبأه العظیم انا نوصیک بما وصی الله اولیآئه فی کتابه انه هو الناصح الامین انظر الی السدرة و اثمارها و الی الشمس و اشراقها این کلهمبارکه مکرر از قلم اعلی در زبر و الواح نازل تمسک بها و قل لک الحمد یا الهی و سیدی و سندی بما هدیتنی الی صراطک الذی اعرض عنه اکثر خلقک و سقیتنی رحیقک المختوم باسمک القیوم و اسمعتنی ندآئک الاحلی و صریر قلمک الاعلی اسئلک بامرک الذی احاط علی الارض و السمآء و باقتدارک امام وجوه الامرآء و بامواج بحر بیانک فی ناسوت الانشآء ان تجعلنی ثابتا علی امرک و راسخا فی

حبک و قآئما علی خدمتک و ناطقا بثنائک بین عبادک بالحکمة و البیان انک انت المقتدر العزیز المنان یا ایها الناظر الی الوجه منتسبین طرا را ازقبل مظلوم تکبیر برسان و بنفحات وحی الهی معطر دار امروز حق جل جلاله ظاهر و امرش باهر و هر یک را ذکر فرموده بذکری که باقی و دائمست و از او میطلبیم کل را تأیید فرماید بر آنچه سزاوار یوم اوست این یوم غیر ایام بوده و هست جمیع انبیا را باین یوم بشارت داده و همچنین اشیا را طوبی از برای نفوسیکه قصص قبل و بعد ایشانرا از کوثر بیان رحمن منع ننمود و اعراض معرضین و اعتراض ظالمین ایشانرا از توجه بحق باز نداشت له الحمد و الثنآء و له الجود و العطآء یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید